

ПЛЕНУМ ОБЛАСНОГО КОМІТЕТУ ЛКСМ УКРАЇНИ

28 червня 1982 року в Кіровограді відбувся II пленум обкому ЛКСМ України, який розглянув такі питання:

1. Про заходи по виконанню завдань, що випливають з промови Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР товарища М. І. Брежнєва на XIX з'їзді ВЛКСМ, рішень XIX з'їзду ВЛКСМ і XXIV з'їзду ЛКСМУ.

2. Про затвердження постійних комісій обкому ЛКСМ України.

3. Доповідь в першому питанні виступив перший секретар обкому комсомолу І. ШЕВЧЕНКО.

В обговоренні доповіді взяли участь: В. КУЛИК — перший секретар Кіровоградського міського комсомолу, А. СНИСАРЕНКО — бригадир комсомольсько-молодіжного колективу мулярів Новгородківського райміжколгоспбуду, Л. СОЛТИК — перший секретар Ульяновського райкому комсомолу, В. ПОКЛАД — доярка колгоспу імені Леніна Долинського району, В. ТЯГІЙ — перший секретар Олександрійського міського комсомолу, О. БЕРЕЗАН — голова обласного спорткомітету, Т. ДМИТРЕНКО — перший секретар Новомиргородського райкому комсомолу, Н. АВРАМЕНКО — учениця Кіровоградської середньої школи № 11, В. ДУБЧЕНКО — механік колгоспу «Дружба» Новоукраїнського району, В. ШПАК — секретар комітету комсомолу заводу «Червона зірка», С. ГРУЗДЕНКО — продавець універсального торгового об'єднання «Кіровоград».

На пленумі виступив секретар обкому Компартії України В. К. ДРИМЧЕНКО.

У роботі пленуму обкому комсомолу взяли участь заступник завідувача відділом організаційно-партійної роботи обкому партії Б. С. ЯСИНОВСЬКИЙ, заступник відділом комсомольських організацій ЦК ЛКСМ України Ю. М. МАРШАВІН.

З обговореного питання пленум прийняв постанову.

Молодий Коммунар

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить
з 5 грудня 1939 р.

Четвер, 1 липня 1982 року № 78 (3118). Ціна 2 коп.

Доповідач підкреслив, що значний вклад у виконання народногосподарських завдань вносять школярі, учні ПТУ і технікумів, студенти. Сьогодні майже у кожному вишньому і середньому спеціальному навчальному закладі діють студентські будівельні загони. Щороку біля цих загонів виконують роботи на два мільйони кербованців. Нині стартує третій трудовий семестр. Студентські будівельні загони внесуть свій вклад у

Переходячи до проблем внутрішнього життя, перший секретар обкому комсомолу сказав, що на необхідності поліпшення організаторської і виховної роботи комітетів комсомолу, підвищенні бадьорості всіх ланок комсомольських організацій наголошувалося в рішеннях XIX з'їзду ВЛКСМ і XXIV з'їзду ЛКСМ України. Комітети комсомолу повинні зосередити увагу на поліпшенні діяльності комсомольських організацій про-

комсомольсько-молодіжних колективів мулярів Новгородківської районної міжколгоспної будівельної організації А. Снісаренка. — Нині особливо актуальним стало питання едосконалення ідейного, класового загартовування молоді, формування у неї марксистсько-ленінського світогляду, — сказала в своєму виступі перший секретар Новомиргородського райкому комсомолу Т. Дмитренко. Про

підвищення ефективності комсомольської політосвіти, про значення ідейно-виховної роботи в успішному виконанні завдань одинадцятирічної п'ятирічки говорили у виступах на пленумі секретар комітету комсомолу заводу «Червона зірка» В. Шпак, перший секретар Олександрійського міського ЛКСМ України В. Тягий. На пленумі виступив секретар обкому Компартії України В. К. Дримченко. Про

КОНКРЕТНА ПРОГРАМА ДІЙ

Незабутньою яскравістю подією в житті Ленінського комсомолу, зазначив у своїй доповіді на пленумі перший секретар обкому комсомолу І. Шевченко, став XIX з'їзд ВЛКСМ. Центральною подією з'їзду стала змістовна, надихаюча промова товарища М. І. Брежнєва, проливіта турботою про молоді покоління, в якій дано високу оцінку діяльності комсомолу, визначено його першочергові завдання. Комітети комсомолу області розгорнули роботу по пропаганді і вивченню промови товарища М. І. Брежнєва на найвищому форумі комсомолу, матеріалі XIX з'їзду ВЛКСМ і XXIV з'їзду ЛКСМ України. В області широко розгорнулося соціалістичне змагання по достроковому виконанню соціалістичних зобов'язань на честь 60-річчя утворення СРСР. Більше тисячі комсомольсько-молодіжних колективів стали на ударну трудову ваху на честь ювілею Країни Рад. Заспівують підтримки і поширення ініціативи комсомольців і молоді Кіровського району по підвищенню якості продукції, Новоукраїнського і Ульяновського районів — по високоефективному використанню сільськогосподарської техніки, Онуфріївського — по згогівлі кормів для громадської худоби.

Доповідач розповів про шефство комсомольців над капітальним будівництвом, розвитком важливих народногосподарських об'єктів. Адже це, як підкреслювалося на з'їздах комсомолу, почесна справа Ленінського комсомолу. Посланці Кіровоградщини ударно трудяться на БАМі, на шахтах Донбасу, на Далекому Сході. За підсумками цієї роботи обласна комсомольська організація нагороджена Почесною грамотою ЦК ЛКСМ України. Однак, як підкреслив І. Шевченко, останнім часом ряд комітетів комсомолу і, зокрема, Ленінський і Кіровський райкоми комсомолу м. Кіровограда (перші секретарі райкомів І. Павлов та О. Романов) послабили увагу до організації шефської допомоги.

Понад вісім тисяч юнаків і

діваць області працюють нині в сфері обслуговування. Тут створено понад 200 КМК. Почесними членами комсомольсько-молодіжних колективів магазинів «Оксана» та «Салон побутової техніки» м. Кіровограда є Олег Кошовий і Любов Шевцова. Гроші, зароблені за героїчно-молодогвардійців, перераховують до Фонду миру. Проте у шефстві комсомолу над сферою торгівлі й обслуговування ще є чимало недоліків. Не завжди принципово комітети комсомолу підходять до фактів грубого ставлення до покупців, розкрадання державного майна, зловживань з боку молодих працівників торгівлі. Міськкомам, райкомам комсомолу треба спрямувати зусилля комсомольських організацій торгівлі, побуту на поліпшення культури обслуговування, впровадження прогресивних форм роботи.

Далі доповідач сказав про те, що комсомольці і молоді області як свою крону справу, бойове завдання сприйняли рішення травневого (1982 р.) Пленуму ЦК КПРС. Продовольчу програму. Обком комсомолу найближчим часом має розглянути на комсомольському активі області участь молодого покоління у виконанні рішень Пленуму, реалізації Продовольчої програми.

Важлива турбота комсомолу — закріплення молоді на селі. Там, де цим займаються вдумливо, серйозно — мають добрі результати. Скажімо, в колгоспі імені Калініна Новоархангельського району лише в 1981 році залишилися працювати 45 процентів випускників місцевої школи. Всім знайшла роботу до душі. Велику турботу про молоді виявляють і правління колгоспів імені Шорса Долинського району, «Первое мая» Маловісківського району та інших.

Однак не скрізь так. Комітетам комсомолу слід подбати про умови праці і відпочинку сільської молоді, підвищення її професійної майстерності.

Важливим завданням кожного трудового колективу, є підвищення ефективності виробництва і якості роботи.

виконання плану другого року одинадцятиріччя і в реалізації Продовольчої програми. Таким чином для багатьох комсомольських організацій навчальних закладів області повністю навчання та праця — нероздільні.

Особливе місце у справі виховання політично активних, свідомих молодих будівельників комунізму, сказав доповідач належить політичній освіті. За навчальний рік в системі комсомольської політосвіти понад 40,5 тисячі чоловік оволоділи марксистсько-ленінською теорією в школах і семінарах комсомольської політосвіти. Чимало уваги приділяється зв'язку навчання з життям.

Разом з тим деякі комсомольські організації ще недостатньо займаються питанням підвищення ефективності марксистсько-ленінської освіти молоді, не дбають про підготовку кадрів, які займаються пропагандистською роботою. Це стосується насамперед Ульяновського, Кіровоградського, Маловісківського, Новоархангельського, Бобринського райкомів комсомолу та Олександрійського міського комсомолу.

Далі доповідач зупинився на посиленні контрпропагандистської роботи комітетів комсомолу. Підкреслено, що при міськкомдах райкомдах комсомолу треба створити методичні ради по боротьбі з буржуазною ідеологією і пропагандою, а в школах, профтехучилищах, технікумах, вузах, трудових колективах — контрпропагандистські групи. За прикладом республіканської газети «Комсомольское знамя» обласній газеті «Молодий комунер» треба ввести в практику підготовку тематичних сторінок «Діалог» з відповідями на найбільш гострі питання, що надходять від молоді. Створити при редакції позаштатний відділ по контрпропаганді.

Доповідач зупинився на поліпшенні організації комітетами комсомолу культурного дозвілля молоді, військово-патрістичного виховання, на широкому залученні комсомольців і молоді заняттям фізкультурою і спортом.

нідних галузей народного господарства, сфери обслуговування, на зміцненні дисципліни в первинних комсомольських організаціях.

На закінчення доповідач сказав, що реалізація складних і відповідальних завдань, поставлених XIX з'їздом ВЛКСМ вимагають від усіх комсомольських працівників і активістів високої активності, цілеспрямованості, здібності — конкретними справами відповісти на турботу партії про підрастаюче покоління.

Почалося обговорення доповіді.

— У Кіровоградській міській комсомольській організації триває вивчення матеріалів з'їзду комсомолу, — сказав у своєму виступі перший секретар Кіровоградського міського комсомолу В. Кулик. — У місті розгорнулося соціалістичне змагання серед молоді за дострокове виконання завдань другого року і одинадцятиріччя в цілому. Важливою справою комсомольських організацій є нині турбота про залучення молоді в сферу торгівлі і побутового обслуговування. Однак міськом і райкоми комсомолу ще повільно виконують доручення партії — організувати ефективне шефство над торгівлею. Ці важливі питання порушила в своєму виступі і продавець універсального торгового об'єднання «Кіровоград» С. Грузденко.

Питання профорієнтації в загальноосвітній школі, закріплення молоді на селі порушувалися у виступах учениці Кіровоградської СШ № 11 Н. Авраменко, першого секретаря Ульяновського райкому комсомолу Л. Солтик та інших учасників пленуму.

Про похід комсомольців і молоді за економією і бережливістю, проблеми організації соціалістичного змагання в молодіжних колективах, дальший розвиток руху раціоналізаторів і новаторів виробництва йшлося у виступах доярки колгоспу імені Леніна Долинського району В. Поклад, механіка колгоспу «Дружба» Новоукраїнського району В. Дубченка, бригадира

З виступу секретаря обкому Компартії України В. К. ДРИМЧЕНКА.

Сьогодні пленум розглядає дуже важливе питання. Завдання, що випливають з рішень XIX з'їзду ВЛКСМ промови на ньому Генерального секретаря ЦК КПРС товарища М. І. Брежнєва — це програма дій Ленінського комсомолу, кожного комсомольця. На пленумі прайливо підкреслювалося, що підсумки всієї організаторської і масово-політичної роботи є активізація участі юнаків і дівчат в трудових справах, спрямованість на досягнення конкретних кількісних результатів. Нині 36 процентів робітничого класу і колгоспного селянства області — комсомольці і молоді. Тому їхній вклад у виконання завдань одинадцятиріччя п'ятирічки значний. Багато залежить від добросовісної, високопродуктивної праці кожної молоді людини.

Треба, щоб комсомольські організації ширше розгортали соціалістичне змагання молодих робітників і колгоспників за комуністичне ставлення до праці, сприяли переведенню комсомольсько-молодіжних бригад на господарсько-виробничі форми і стимули праці, які за рішенням партії повинні стати основними в одинадцятиріччя. Проте в області за методом бригадного підляду працює дуже мало КМК.

Програмою дій для комсомольців і молоді області мають стати рішення травневого (1982 р.) Пленуму ЦК КПРС, реалізація Продовольчої програми. Особливо значення набуває сьогодні розвиток тваринництва. Чимало юнаків і дівчат ударно працюють в цій галузі. Скажімо, доярка колгоспу «Первое мая» Маловісківського району В. Єнішева щодня доїла понад 2220 кілограмів молока від корови. І подібних прикладів чимало. Але чимало членів ВЛКСМ, які працюють в тваринництві, за останні 10 років зменшилися на 600 чоловік. Це має турбувати комітети комсомолу. Треба створювати необхідні умови для праці, відпочинку молодим працівникам цієї галузі.

Не можна стати зариваним комсомольцем не зважаючи в собі бережливості ставлення до народного добра. Категорії бережливості, якості продукції — категорії не лише економічні, але й моральні. Про це треба завжди пам'ятати комітетам комсомолу, формуючи особистість молодого громадянина, трудівника.

Як підкреслав товариш М. І. Брежнєв в промові на XIX з'їзді ВЛКСМ, сьогодні треба проявляти більше принципності, наполегливості в боротьбі за усунення недоліків у сфері обслуговування. Нині в області слабо вирішуються питання створення КМК в торгівлі і на підприємствах, які виробляють товари народного споживання. Тому завдання комітетів комсомолу — в кожному місті, районі створити аразкові комсомольсько-молодіжні підприємства сфери обслуговування і на їх прикладі вчити передового досвіду.

XXVI з'їзд КПРС, як відомо поставив перед комсомолом завдання — активніше сприяти формуванню покоління людей політично активних, які люблять працю і уміють трудитися, завжди готові до захисту своєї Батьківщини. Серед молоді, на жаль, не зростає ще випадків пиятства, хуліганства, крадіжок. Все це вимагає від комсомольських організацій поліпшення ідейно-виховної роботи. Школа, вуз, трудовий колектив повинні утверджувати у кожній молодій людині тверду переконаність, розвивати політичну свідомість.

Обкому, міськкомам і райкомам комсомолу треба постійно удосконалювати стиль і методи своєї діяльності, оволодівати мистецтвом організаторської та ідейно-виховної роботи серед молоді, серед юних лєнінців — піонерів. Цілеспрямовано слід підвищувати діяльність первинних комсомольських організацій, підвищувати їх роль у вихованні молоді, у вирішенні всіх важливих завдань, які стоять перед колективами.

СЛОВО ПЕРЕД СТАРТОМ

Минулого літа Петро Козішкурт намолотив зерна найбільше в області серед комбайнерів, які жнивали на СК-4. А коли закінчилися жнива на Україні, то виявилось, що це найкращий результат і в республіці. Взимку цього року комсомолец взяв участь у зустрічі переможців республіканського змагання серед молодих хліборобів. Сьогодні він розповідає про підготовку до своїх чергових жнив.

Успіх зобов'язує

До жнив залишилися лічені дні, але думаєш про них тільки нині. Швидко збирається тепер хліб, але цього часу хлібороб чекає цілий рік. І коли щойно пройшов останню загілку, коли по гарячих слідах обмірковуєш недовілики недовгого жнизування, коли восени готуєш ґрунт під майбутній урожай, коли взимку ремонтуєш комбайна, коли перебіраєш його перед стартом.

Наливається колос, засмагає під високим літнім сонцем, важає. І що день, то дужче бентежиться серце — ще недозвог зосталося, ще зосім недозвог. Буває, закінчиться трудовий день, наморшиться в роботі, а до хати вибираєш дорогу по під полюваннями пшеницями.

До хлібного поля я прийшов не одразу. І хоч виростає у сім'ї хліборобській, але після закінчення восьмирічки подався до міста, набув будівельної спеціальності, працював у робітничому колективі аж до призову в Радянську Армію. Але вже і тоді став під сумнів свій вибір. Повернувшись з армії, пішов до батька помічником на комбайн, і все стало на свої місця. Зрозумів — ось моє локітання, тут мені хочеться бути, тут я найпотрібніший. Згодом і сам вивів батькового СК-4 в поле. Нинішнє літо для мене буде третім самостійним.

Торік перед жнивими

хвилювалися особливо. Дошів в Ульяновському районі не випало з початку травня, спека стояла неймовірна, жнива почалися значно раніше, ніж завжди. Зібрали ми в колгоспі по 30 центнерів зернових на круг. Результат не такий уже й поганий, коли зважити на неприхильність погодних умов. Десяте літо відслужив мій СК-4 у батькових руках, у моїх. Цього року підготував «Ниву».

Майже на 2,5 тисячах гектарів колосяться нині зернові в нашому господарстві. Хлібороби напоготові. 16 комбайнів (4 з них — потужні «Колоси») вийдуть у поле. Плануємо, як і торік, зібрати хліб за 12 світлових днів. Техніки для цього достатньо, проблем з механізаторськими кадрами у нас не існує.

У механізаторському колективі у нас зараз більше молоді. Хлопці заслужують шану жителів Лозуватого сумлінною працею. На нинішніх жнивках більше двадцяти молодих механізаторів братимуть безпосередню участь у хлібозбиранні. Не кажучи вже про комбайнерів, кожен помічник у нас має механізаторський фак. Мені буде з ким змагатися. Знаю напевно, що не поступатимуться у суперництві Анатолій Геркіял, Анатолій Барський. Останній торік намолотив своїм «Колосом» найбільше хлі-

ба у колгоспі. Добре трудився на відвезенні соломи минулого року, задаватимуть тон і нині механізатори Володимир Галушка і Володимир Магаліс.

Старанно перевірили всі механізми і вузли комбайнів досвідчені хлібороби В. О. Ярославець, В. П. Колос, Г. М. Козішкурт, Б. М. Новотарський. З ними й молодим працюватиметься легко, особливо помічникам.

Правління колгоспу зробило моральні і матеріальні стимули для учасників соціалістичного змагання на жнивках. Кожен хлібороб домагатиметься, щоб червоний випел майорів саме на його комбайні. Щоденно підбиватимуться підсумки зробиного за минулий день, найсумлінніші нагороджуватимуться грошовими преміями. Комітет комсомолу колгоспу разом з культурмісцями готує для жнивців нозу програму.

Проти торішньої переджнивної пори нинішня нас більше обнадіює на високі врожаї. Агрономи господарства підраховують, що з кожного гектара зернових маємо отримати не менше 40 центнерів.

Мені кілька місяців тому випала честь представляти молодих хліборобів Кіровоградщини на зустрічі переможців республіканського соціалістичного змагання жнив-81. Це зобов'язує. Разом з помічником Анатолієм Талпою (до речі, будемо жнивати разом ми не перший рік) прагнути довести, що минулорічний виский результат у нас був не випадковий.

П. КОЗІШКУРТ,
комбайнер колгоспу імені Фрунзе,
Ульяновський район.

Молодий механізатор колгоспу імені Дзержинського Знаменського району Володимир КОНДРАТЕНКО незабаром уперше самостійно виведе в поле свій «Колос». Хлопець не боїться труднощів, бо за наставником, широго порадника має шанованого односельця, кавалера ордена Трудового Червоного Прапора Павла Івановича РУДЕНКА.

Фото В. ГРИБА.

ПІСЛЯ ВИСТУПУ «МК»

«Течуть ріки в саме море»

Під таким заголовком у нашій газеті було надруковано критичний матеріал, який розповідав читачам про безгосподарне ставлення керівників деяких підприємств до народного добра і природних ресурсів.

Керуючий Маловисківською райсіль-

госптехнікою О. Ф. Тасенко надіслав редакції відповідь:

«...Викладені в публікації факти мали місце».

Для запобігання втратам нафтопродуктів на нафтобазі проведено ремонт кранів, замінені рукави прийомного та зливного пристроїв, проведена реконструкція зливних пристроїв для заправки автомобілів, побудовані два мастиловувальні на території бази та два на струмочку, що впадає в річку Мала Вись.

З усіма робітниками нафтобазі проведено інструктивні заняття. Матеріал обговорено на розширеному засіданні технічної ради райсільгосптехніки. Розроблено заходи на 1982 рік по поліпшенню охорони природи».

ПРО ПІДСУМКИ ВИБОРІВ НАРОДНИХ СУДДІВ І НАРОДНИХ ЗАСІДАТЕЛІВ РАЙОННИХ (МІСЬКИХ) НАРОДНИХ СУДІВ УКРАЇНСЬКОЇ РСР

Дані про підсумки виборів публікуються на підставі матеріалів, одержаних Президією Верховної Ради Української РСР від виконавчих комітетів обласних, Київської і Севастопольської міських Рад народних депутатів.

20 червня 1982 року в Українській РСР відбулись вибори народних суддів районних (міських) народних судів. Протягом квітня—червня на загальних зборах громадян за місцем їх роботи або проживання і зборів військовослужбовців проводились вибори народних засідателів районних (міських) народних судів.

Виборча кампанія повсюди проходила в обстановці високого політичного і ґрудового піднесення, активної боротьби трудящих за виконання рішень XXVI з'їзду КПРС, травневого (1982 р.) Пленуму Центрального Комітету партії, завдань, що випливають з доповіді Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнєва на Пленумі «Про Пролетарську програму СРСР на період до 1990 року і заходи по її реалізації».

У виборах народних суддів районних (міських) народних судів взяло участь 99,99 процента виборців, включених до списків виборців. За кандидатів у народні судді голосувало 99,96 процента виборців. Усі кандидати, що балотувались, одержали абсолютну більшість голосів і обрані народними суддями.

До районних, міських і районних у містах народних судів республіки всього обрано 1.668 народних суддів. Серед них жінок — 512, або 30,7 процента, 438 народних суддів, або 27,5 процента, обрані вперше.

По виборах народних засідателів у республіці відбулось 107.564 зборів. Усього обрано 106.630 народних засідателів районних (міських) народних судів. Серед обраних засідателів — 69.522 робітники і колгоспники, або 65,8 процента, 56.396 — жінок, або 53,4 процента, 54.549 — членів і кандидатів у члени КПРС, або 51,6 процента, 51.081 — безпартійних, або 48,4 процента, 19.284 — особи віком від 25 до 30 років, або 18,8 процента. Обрані раніше народними засідателями 52.591 чоловік, або 49,8 процента.

Вибори народних суддів і народних засідателів пройшли у повній відповідності з Конституцією Української РСР, законами про судоустрій і вибори районних (міських) народних судів Української РСР.

МИ — ЗА МИР!

ХАЙ ДІТІ РОСТУТЬ ЩАСЛИВИМИ

Шістдесят років минає Союзу РСР. За цей час радянський народ зумів перетворити аграрну відсталу Росію в одну з могутніх країн світу. І всі ці роки, чи то проливаючи кров на фронтах громадянської та Великої Вітчизняної воєн, чи то відбудовуючи господарство наші люди прагнули до миру. Бо тільки в умовах миру можливий розквіт людства.

Ми є свідками того, що умови життя в нашій країні поліпшуються з кожним роком. Радянська людина має право на працю, освіту, відпочинок, соціальне забезпечення... Особливо привілейованими у нас є діти. Вони мають усе необхідне, щоб вирости щасливими творцями своєї долі. І ми не хочемо, щоб цьому щастю настав кінець. Я, як і мільйони радянських жінок-матерів, схвально миролібною політикою нашої партії й уряду. Я хочу добра своїй дитині.

Послідовна позиція Радянського Союзу, яку він займає на другій спеціальній сесії Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй, ще раз підтвердила рішучість нашої держави у боротьбі за мир. У посланні Генерального секретаря ЦК

КПРС Голови Президії Верховної Ради СРСР товариша Л. І. Брежнєва говориться, що «Союз Радянських Соціалістичних Республік бере на себе зобов'язання не застосовувати першим ядерну зброю».

Це зобов'язання набирає чинності негайно, в момент його обнародування з трибуни Генеральної Асамблеї ООН.

У цілому Радянський Союз за просування вперед на всіх напрямках, де відкриваються можливості для обмеження і кардинального скорочення озброєнь — хай то буде ядерна зброя, інші види зброї масового знищення чи звичайні озброєння. Немає такого виду озброєнь, який Радянський Союз не був би готовий обмежити чи заборонити на взаємній основі».

Зараз погляди прогресивних людей світу звернуті в бік тих держав, від яких залежить остаточне вирішення питання — бути чи не бути новій світовій війні!

Ми відповідаємо за долю наших дітей. То хай же ростуть вони щасливими, хай не знають страхів війни.

П. ГОНЧАРОВА,
м. Кіровоград.

На Кіровоградщині працює група митців з дев'яти областей України. До її складу входять живописці, графіки, скульптори, письменники. Серед них народний художник України, член-кореспондент Академії мистецтв СРСР народний заступник голови Спілки художників УРСР В. В. Шаталін, народний художник УРСР В. І. Одайник, лауреат Республіканської премії імені В. І. Касіяна заслужений художник УРСР Ю. П. Мохор. Керує роботою групи художник, заслужений діяч культури ІНР М. М. Шелест.

Творче відрядження митців приурочене 60-річчю утворення СРСР. у своїх творах вони зображують передовиків сільськогосподарського виробництва, промисловості, відмінників навчання, артистів та комсомольських працівників. Творчими майстернями стали цоля, ферми, цехи...

3 мольбертом у поле

За 20 днів роботи у Новоархangelському районі художники В. А. Катренко, О. А. Іващенко, М. М. Нечвогляд, В. П. Ляшенко зробили зарисовки, написали багато портретів, зокрема портрет кавалера ордена Леніна, у минулому краєвого бригадира тракторної бригади колгоспу «Україна», ініціатор завідувачого мляном А. І. Сербіна, краєвої доярки колгоспу імені Леніна Т. Г. Ігнатенко, голови цього ж колгоспу В. Т. Жебровського, краєвої телятницької ферми Валентини Ласуцької та інших.

У районному Будинку культури було влаштовано виставку робіт художників, на якій побували районні керівники, секретарі партійних організацій колгоспів, люди, з яких писалися портрети, представники громадськості.

Перебуваючи в Знаменському районі, художники подарували для музею Третьяківської середньої школи естампи: «На колгоспній пасіці», «Дорога до колгоспу», «Сівба», «Світло врожаю», «Чекісти», «На Дарницькому шовковому комбінаті». Їх автори — заслужений діяч мистецтв України професор М. І. Попов, заслужений художник України В. І. Масин, М. О. Родін, В. С. Шендель.

Давні зв'язки у Співки художників республіки з трудівниками Онуфріївського району. Сюди майстри пензля приїждять вперше. В знак своєї любові вони подарували Зіньківській та Полівській середнім школам 17 естампів та 12 портретів піонерів та комсомольців — героїв Великої Вітчизняної війни, у тому числі піонер-героя з Кіровоградщини Вані Комара.

Незабаром в Онуфріївці демонструватиметься виставка картин, присвячена 1500-річчю міста Києва.

Крім безпосередньої роботи над творами, крім творчих звітів, відгуків, художники зустрічаються з трудящими, школярами. Допмагають людям розібратися у тонкощах живопису, розповідають, як треба оцінювати той чи інший твір тощо.

Картини усієї групи будуть виставлені в Кіровограді восени цього року.

В. АФАНАСІЄНКО.

ТЕЛЕГРАМА

Кіровоград. Палац піонерів та школярів, колективу хореографічного ансамблю «Пролісок».

Дорогі діти! Центральний Комітет ЛКСМ України гаряче і сердечно вітає вас з присудженням Республіканської комсомольської премії імені М. Острозького 1982 року в галузі літератури, мистецтва, архітектури та виконавської діяльності. Щиро бажаємо вам великого щастя, нових творчих успіхів у розвитку і пропаганді дитячого хореографічного мистецтва.

ЦЕНТРАЛЬНИЙ КОМІТЕТ ЛКСМ УКРАЇНИ

Від імені читачів «Молодого комунара» вітаємо колектив дитячого хореографічного ансамблю «Пролісок» з присудженням йому Республіканської комсомольської премії імені М. Острозького. Зичимо нових творчих успіхів. Хай вам щастить, дорогі діти, завжди і в усьому!

ПОДВИГ МАТЕРИНЬСЬКИЙ

НАЙДОРОЖЧЕ

Вгадаємося в обличчя цих жінок, прагнемо уявити їх такими, якими були в далекі передвоєнні роки. Втративши на війні чоловіків, вони самовіддано працювали, виховували дітей. На вечорі вшанування солдатських вдов, який за традицією відбувся 22 червня в колосії «Дружба» Новоархангельського району, про своїх матерів розповідали сини.

Ведуча (старша піонервожата Підвисоцької середньої школи Валентина Піддубна) оголошує вечір відкритим. Ветерани війни покладають корзини з живими квітами до пам'ятника В. І. Леніну, на могилі полеглих воїнів-земляків. Солдатські вдови, запрошені на вечір, несуть букети квітів до меморіалу, на плитах якого викарбувано імена їхніх чоловіків.

Потім усі знову повертаються до залу. Надається слово М. С. Буряку, із села Володимирівки. Микола Семенович ліній працює старшим агрономом райсельгосуправління.

— Я добре пам'ятаю свого батька, — говорить М. С. Буряк, — коли він ішов на фронт гromати ворога. Він наказав мені, щоб шанував матір, допомагав їй, щоб не боявся трудностей. Цей батьківський наказ я завжди пам'ятаю.

Мі були не одні, про нас постійно турбувалися. Комуністична партія і Радянський уряд. Ми жили серед радянських людей, для яких законом стало допомагати один одному.

Тільки завдяки цьому я, син солдатської вдови, в ті тяжкі роки закінчив сільгоспінститут і працюю сільською землею, як і заповідав мені батько.

Говорить І. П. Гончар, ветеран Великої Вітчизняної війни, персональний пенсіонер:

— Моєї матері, вже померлої, дуже тяжко дається доля солдатської вдови, як і багатьом її ровесницям. На її плечі лежала величезна турбота про своїх дітей, про відбудову колгоспу.

Іван Пилипович воював під Ленінградом і там постійно гадував, що на Україні його чекає мати, знає, що б'ючи зорюга біля лінійного міста, він бореться і за визволення України. На фронті воювали також брат і батько Івана Пилиповича. Батько загинув в останні дні війни.

Про своїх матерів, про їхній невмирущий подвиг мужності розказали коваль В. А. Парокішній, механізатор К. Н. Грім, колгоспник І. С. Гижко,

Д. В. Мараківський, І. С. Пляхотин, В. Т. Положий.

Перед учасниками вечора виступив голова колгоспу «Дружба» М. С. Семенченко. Він подякував солдатським вдовам за те, що своїм трудом відбудували господарство, виховали дітей, привчили їх до праці, до високого розуміння громадського обов'язку. Нині колгосп уже гриміє мільйонер.

Микола Семенович розповідав, як трудівники господарства виконують рішення травневого (1982 р.) Пленуму ЦК КПРС, які зобов'язали взяти на нинішній рік.

Від імені правління колгоспу підносяться пам'ятні подарунки солдатським вдовам. Їх вручають піонери місцевої школи. Ветерани Великої Вітчизняної війни дарують солдатським вдовам букети квітів.

Виступає секретар комсомольської організації колгоспу Н. В. Сарайко.

— Молодь колгоспу і села, — говорить вона, — трудиться по-ударному у відповідь на наказ солдатських вдов на попередній зустрічі.

Правофланговими в соціалістичному змаганні стали ланковий механізованої ланки по вирощуванню кукурудзи Дмитро Хацевський, обраний дену-

татом обласної Ради народних депутатів, Анатолій Сергієнко, Валентина Подшиванко, Ганна Кашуба, Тетяна Криворучко, Галина Сурда, Володимир Гижко, Анатолій Сабашков та інші. Щороку комсомольська організація повинна випускати місцевої середньої школи. З їх числа добре зарекомендували себе Сергій Мельчук, Олександр Черемета, Микола Ткачук.

Із словами привітання до учасників вечора звернувся секретар райкому Компартії України Р. М. Оніщенко.

Присутні прийняли звернення до другої спеціальної сесії Генеральної Асамблеї ООН по роззброєнню. У зверненні солдатські вдови закликають учасників сесії дати рішучу відсіч спробам мілітаристів зіштовхнути людство у вир нової світової війни. Закликають зберегти мир для всіх дітей світу, щоб більше ніколи не було сиріт.

У вечорі активну участь взяли аматори районного та Підвисоцького сільськогосподарського будинку культури, представники самодіяльних колективів Добровільницького району.

На вечорі були присутні завідувач відділом пропаганди і агітації обкому Компартії України І. П. Аніфренко, та працівник апарату ЦК ВЛКСМ В. В. Петраков.

І. ЧЕРКАШЕНКО,
редактор Новоархангельської районної газети «Колос».

РЯДКИ З ЩОДЕННИКА

ДЗВІНКИ

НЕБОКРАЇ ДОРОГИ

Кіровоградська пропагандистсько-художня група в складі агітпоїзда ЦК ЛКСМ «Комсомолец України» виїжджала в двотижнєве турне по Львівській області. Везли ми із собою палке слово комсомольських ланторів-пропагандистів, молодіжні пісні і вірші членів творчої групи.

Робота агітпоїзда співпала з роботою XIX з'їзду ВЛКСМ. І це накладало на нас особливу відповідальність.

Околиця рідного міста просалютувала нам розгорнутими прапорами смарагдових тополь і червоно-білих автобус подальшого ранкового степами назустріч дзвінним небосхилам дороги. Дороги зустрічей з молодими будівельниками і шахтарями, учнями і робітниками...

І ось нарешті — Львів. Розкиляється темна брама правдивого парку, і автобус поринає в сонячний вир пташиних голосів, розмаїття квітів і буяння трав. Дорога синусоїдно звивається між древними мурами сірих кам'яниць і ажурним плетивом металевих прикрас.

Назустріч вибігають гостровержі вазі замків і зелені бані соборів. Стрімкі проспекти здивовано зупиняються перед вузькими вуличними-тунелями, нуді пірнула багатозінова історія цього дивовижного міста.

Танцюють струмені фонтанів. Плещуть крилами голуби. Сміються діти і квіти. Здрастуй, Львове!

Львівські сторінки

1.

Активний зал Львівського технікуму залізничного транспорту переповнений. На сцені, прибраній квітами і кумачем, стоїть літній чоловік. На його грудях золотом відзначають бойові орден і медалі. Сиве пасмо волосся непокійно спадає на чоло.

— Це — ветеран комсомолу і Великої Вітчизняної війни Валентин Валентинович Вахоцький. Він тихо говорить:

— Здрастуйте, мої юні друзі.

— Я б хотів сказати, що ми з вами в якійсь мірі, — Валентин Валентинович дружно посміхається, — колеги. Я у минулу війну деякий час воював на бронепоезді.

Між рядами припшканих учнів залягає глибока тиша. В. В. Вахоцький гордає сторінки спогадів по-вільно і обережно, ніби боїться потривожити сон своїх бойових побратимів, які ніколи уже не зможуть прийти на подібну зустріч.

... Тоді, у грізний сорок перший рік, ми, ще зовсім юний комсомолец, обороняв від фашистів Київ, був кулеметником на бронепоезді.

Бой жорстокі, щоденні. На підступах до Києва комсомолец Валентин Вахоцький здобув перший гарт фронтовика. Потім було київське підпілля. Описав — загін партизанів, де кулеметник Вахоцький брав участь у найвідповідальніших операціях народних месників.

Ось який «залізничник» вступав перед учнями технікуму залізничного транспорту. Під дружні оплески йому вручили букет квітів і пам'ятний сувенір секретар комсомольської організації технікуму Михайло Томаневич. До речі, в цій організації 750 членів ВЛКСМ.

2.

На Львівському заводі фрезерних верстатів нас гостинно зустрів секретар комсомольської організації Анатолій Луговський. Представились: творча група. Два поети і самодіяльний композитор, він

же поет і виконавець власних творів.

Першою виступила наймолодший член Кіровоградського обласного літоб'єднання Аня Брагіньска. Особливо схвилювано лунали її вірші, присвячені першим комсомольцям, незабутнім рокам далекої громадянської.

Поява на сцені Романа Булгачова з гітарою через плече викликала в глядачів особливе пожвавлення. Але вже після перших акордів по рядах пробігла невидима тиша напруженого мовчання, і присутні вслухувалися в кожне слово. Роман виконував свою пісню про ветеранів Великої Вітчизняної війни. Її змінювала світло-мінорна мелодія «Берізі».

А потім він співав пехітрі пісеньки «Слопена Піф», «Пісня про Бегмота» тощо, а зал підспівував.

Після концерту нас оточили хлопці й дівчата, просягуючи блокноти і зошити. Нежданно-пегадано довелось давати автографи. Приємна несподіванка!

3.

Перед воїнами місцевого гарнізону з лекцією «Внутрішньополітична діяльність КПРС і Радянського уряду на сучасному етапі» виступав лектор товариства «Знання» Г. М. Флейшман, в минулому кадровий офіцер.

В гарнізонному клубі вже не було де ставати стільців, і тому дехто з солдат стояв у проходах.

Після закінчення лекції до Г. М. Флейшмана полетіли із залу запитання. Той безпоміжно розвів руками і гуляв по годиннику.

— Вибачте, уже мій час закінчився.

— Геннадію Михайловичу, — звернувся до нього заступник командира по політико-виховній роботі, — давайте сьогодні зробимо вшляток.

... Лекція тривала ще майже годину. Потім Г. М. Флейшману було вручено почесний знак «Гвардієць», Почесну грамоту і квіти.

В. ГОНЧАРЕНКО,
спецкор «Молодого комунара».

(Далі буде).

ДИТИНСТВО У НАС ОДНЕ

НА ТВОЮ КНИЖКОВУ ПОЛІЦЮ

Ми живемо в різних реаліях, розмовляємо різними мовами, а дитинство у нас одне — це щастя життя під голубим небом нашої Вітчизни. Так вважають герої книги Ангеліса Марквічуца «Гора скарбів» (М., «Дит. літ.», 1980, 160 с.). Школярі одного із міст Литви вирушають відпочивати на озеро, де їх чекають цікаві зустрічі з сільськими однолітками. Завдяки їм Ромас, Костас, Зігмас, Ноас знайомляться з працею сільських трудівників. Вони вчаться цінити справжню дружбу. Немало пригод випадає на долю хлопців, коли починаються пошуки скарбів...

Не можуть жити без пригод і молдавські хлопці і серед них Інкусор Іган, про якого з гумором пише письменник К. Шиштан в книзі «Колесо над прірвою» (М., «Дит. літ.», 1980, 112 с.). Друзі треба вибирати обережно — до такого липовку приходить Інкусор, потрапивши в міліцію з мінусом обірваних телефонних трубок у кишені горі-дружків, які навчили його красти і обманювати. Зовсім іншим очима дивиться телероман на Дирингента і Прилишаді. Зі словами поділи звертається він до своїх справжніх друзів, до батьків, з якими знаходить нарешті спільну мову.

Герої оповідань естонського письменника лауреата літературної премії імені Ю. Смуула Хольгара Пукка з його останньої збірки «Вільну-філателіст» (М., «Дит. літ.», 1980, 158 с.) також шукають свій шлях у житті, теж помиляються. Вони шукають скарби, мріють про подорожі і велич відкриття... До збірки ви-

дали оповідання про любов, перемогу, щастя, щоденне життя естонських дітей. А оповідання «Ніч і раю», «Двогдинний ремонт», присвячені боротьбі естонського народу за встановлення Радянської влади.

Про життя дітей дівчат в перші роки Радянської влади йдеться в книзі Ін Уппіале «Бригантини і капітани» (М., «Дит. літ.», 1980, 160 с.).

Тільки відгрімилі бої, збито перше, а потім і друге післявоєнне літо. На зелені полях ще чорили обвуглені танки з потугами дулами гармат і розбитими гусеницями... Хлопці зобрали чудові іграшки — бойові гармати, патрони, мішечки з порохом. Навіть дівчатка — і ті виласдали лильов та розставляли на підвісних горшках з квітами на думку гарних речіток. Зніди ми... У таких умовах у Латвії будується нове життя, в якому брали активну участь латвійські школярі. Книга — про них.

Супором дням війни, важким післявоєнним рокам героїзму радянських людей у боротьбі з фашизмом присвячено багато віршів збірки молдавського поета Андрія Лупана «Той, що пожить добро» (М., «Дит. літ.», 1980, 128 с.). В своїх віршах поет порівнює своє важке дитинство із щастям союдаціям, славіть Комуністичну партію, радянський народ, нашу Батьківщину — країну мирного дитинства.

А. ВАСЬКОВСЬКА,
головний бібліограф обласної дитячої бібліотеки імені Гайдара.

Із 2 по 4 липня у приміщенні обласної філармонії проходив республіканський конкурс ансамблю танців. Античним його учасником буде і кобальний танець. Античним його учасником буде і кобальний танець. Античним його учасником буде і кобальний танець.

На знімках: на передньому плані студентка п'ятого курсу КІСМУ, учасниця ансамблю бального танцю «Конвалія» Олена КАЛАПА.

Фото В. ГРИБА.

ФУТБОЛ

«Поділля» — «Зірка» — 2 : 2

Це був поєдинок двадцятого туру. Перед ним кировоградці, здобувши перемогу в Керчі над «Океаном» (4:3), перемістилися в турнірній таблиці на десятий рядок, а господарі стадіону знаходилися на передостанньому, двадцять третьому (вони мали в своєму активі всього дванадцять очок).

Матч почався наступом гостей. Уже на другій хвилині атаку своїх товаришів успішно завершує Михайло Калита. Окрилені успіхом, наші земляки раз по раз намагаються прорватися в зону штрафного майданчика господарів. Але гравці «Поділля» вміло побудували захист.

У другому таймі картини дещо змінилося. «Поділля» на п'ятдесятій

хвилині у ворота «Зірки» призначається пенальті — 1:1. Не минуло й п'яти хвилин, як місцеві спортсмени виходять уперед.

А тут ще одна недача в «Зірки» — покидає поле травмований Михайло Калита. Його місце займає Сергій Ралюченко. Саме він на шістдесят другій хвилині встановлює рівновагу. Порухити її до кінця матчу суперникам не вдається.

«Зірка» виступала в такому складі: В. Музичук, В. Димов, О. Савченко, І. Черненко, В. Воронцов, Ф. Студинюк (С. Куценко), М. Калита (С. Ралюченко), О. Алексєєв, Ю. Касюк, Я. Бобилів, В. Сивков (С. Денисенко).

Вчора «Зірка» в Чернівцях зустрічалася з «Буковиною».

В. ШАБАЛІН.

ПОЗИЦІЯ ФУТБОЛЬНОГО БОЛІЛЬНИКА

Будьмо ДОБРОЗІЧЛИВИМИ!

То справді здорово, коли на стадіоні під час футбольного матчу лунають овації, коли то там, то тут над головами уболівальників криляється позолочена з написами «Щастя тобі, «Зірко!»», «Тільки вперед кировоградці!», «Чекаємо красивої перемоги!».

Це тоді, як нашим гравцям усміхається спорт, коли вони беруть гору над суперником. Та варто понахмури «Зірку» помітити, не закінчилися початок атаки, як уже путі ехист деяких роздратованих уболівальників (якщо так можна їх назвати), їхні брутальні репліки на адресу тренерів, окремих гравців. І після матчу дехто з них, що тільки-но палитиме приреченні пегожу етикетку своїй команді (хоч не так стежив за подіями в полі, як сперечався з суддею), вже безнадійно махає руками:

— Ет, більше я не при-
— Ет, більше я не при-

бду суди. Пемає що дивинсь. Програють не слабишим за себе...

Спорт — це спорт, хтось програє, хтось здобуває заслужену перемогу. Звичайно, гравці «Зірки» теж працюють немало — на тренуваннях, під час товариських і календарних ігор. І я особисто болісно переживаю їхні невдачі. Знаю, що у команді є гравці, котрі ще не можуть доволу витримувати великої моральної і фізичної напруги, бачу, як часто через часткові невдачі падає ентузіазм навіть у ветеранів, більш досвідчених гравців. Тому хоту побажати спортсменам «Зірки» віривати у свої сили, хопити! Маю слово і до всіх уболівальників. Ми йдемо на стадіон, щоб відпочити, щоб побачити гру своїх улюблених. То будьмо ж доброзичливими. Стаймо справжніми друзями «Зірки». І я певен, вона не підведе нас.

П. БОГАЧУК,
інженер-будівельник.

НА «МАЛОМУ СТАДІОНІ»

«ДРУЖБА» — В ФІНАЛІ

У Кіровограді закінчилися змагання з волейболу за програмою республіканської спартакіади «Юність», що проводиться за місцем проживання. У турнірі взяли участь команди літват і юнаків (ім по 15—17 років) із жеків міст Запоріжжя, Кіровоградської, Миколаївської, Черкаської і Полтавської областей.

Реальні можливості потрапити у фінал, куди допускаються по дві країни команди з чотирьох зон, мали сайтоводські спортсменки, які представляли Кіровоградську область. Але через хворобу деяких

членів команди вони не змогли провести останньої гри і опинилися на четвертому місці. А право виступати в фіналі завоювали команди «Дніпровець» із жеку № 17 міста Запоріжжя і «Дніпро» (жек № 8 м. Черкаси).

Серед юнаків першими фіналістами стали хлопці з кировоградської команди «Дружба» (жек № 1), які виграли всі зустрічі. Другий фіналіст — команда «Маяк» із жеку № 4 м. Бердичівська Запорізької області.

Фінальні змагання пройшли у Жданові в серії. М. ОРЛЮК.

ВІД МАСОВОСТІ — ДО МАЙСТЕРНОСТІ

Байдарки під дощем

Веслуванням на байдарках займаються п'ять років. Починав у Новоархангельську під керівництвом тренера М. В. Шишлікова. Нині навчаюся на четвертому курсі факультету фізичного виховання Кіровоградського педінституту, а спортивну майстерність адосконалюю під наставництвом старшого тренера обласної ради ДСТ «Спартак» М. С. Кукурузи. Минулого року на чемпіонаті центральної ради ДСТ «Спартак» зайняв друге призове місце на дистанції 10 тисяч метрів і показав результат майстра спорту СРСР.

Вважаю, що наші веслувальники непогано виступили на фінальних змаганнях III спортивних ігор молоді України. Ми принесли в копилку збірної області 116 залікових очок. Наші результати могли б бути значно кращими, якби відповідні організації приділяли більше уваги розвитку веслування.

На своєму поки що небагатому досвіді переконався, що успішне виконання завдань по розвитку фізичної культури і спор-

ту, поставлених партією і урядом, залежить, перш за все, від рівня організаційної роботи рад спортивних товариств, фізкультурних працівників, тренерів, громадського активу. Від їх уміння знаходити і впроваджувати на практиці різноманітні методи масової фізкультурно-оздоровчої і спортивної роботи серед трудящих і їхніх сімей.

У нас же в цьому напрямі нерозв'язаних проблем чимало. Візьмемо хоча б водну станцію обласної ради ДСТ «Спартак». Приходячи на тренування, ми в будь-яку погоду роздягасмося просто неба.

Підвищенню спортивної майстерності заважає нестача спеціальної спортивної форми, адже тренуємося ми на відкритій воді не тільки влітку, а й ранньої весни і пізно восени. Погане забезпечення пальним для катерів супроводу призводить до парадоксів: тренер сидить на березі і керує діями своїх підопічних, які знаходяться далеко на воді. Чекаючи великої віддачі від таких тренувань даремно. Від-

сутній і медичний контроль на місці тренувань.

Подібні недоліки, особливо в справі технічного забезпечення, негативно відбиваються і на підготовці моїх друзів по товариству — фехтувальників та велосипедистів.

Нині ми готуємось до фіналу VIII літньої спартакіади України. Разом з мною на старті вийдуть і мої товариші по команді — майстер спорту Сергій Ткаченко, кандидат у майстри Юрій Глущенко, Валерій Рябов, Тетяна Писаренко та інші. Ми чекаємо кращих умов для занять і віддамо все вміння, весь запал на те, щоб досягти високих результатів.

У перспективі слід на ділі вирішувати питання будівництва (бо ремонтувати або реконструювати немає чого) водної бази ДСТ «Спартак». І тоді у нас буде більше спортсменів високого класу, з'являться можливості для проведення масових заходів серед населення. Адже наша водна станція розташована на центральному пляжі Кіровограда, де влітку щодня збираються сотні дітей. Для них можна організувати уроки плавання, а для дорослих — відкрити пункт прокату човнів. У зимовий час варто відкрити на цьому місці базу прокату лиж і ковзанів.

О. ЦАРИЧЕНКО,
майстер спорту СРСР.

ВІТАЛА ОЛІМПІЙСЬКА ЧЕМПІОНКА

Тренери кировоградських гімнасток Е. Нечай, Т. Гасман, Н. Тимофєєва, Ю. Толчинський та Т. Радченко можуть з упевненістю тепер сказати, що їхні турботи не пропали марно. Здобувши командне шосте місце на фінальних стартах III республіканських спортивних ігор молоді і набравши 58 очок, наші спортсменки мали неабияке сходження (на минулих іграх було лише 10 очок). Найвищий результат в учениці Кіровоградської СШ № 16 майстра спорту Людмила Бутенко — 71 бал (28 очок). А її подруга по команді Олена Колойда мала 70,55 бала (16 очок). По сім очок дали нашій збірній Світлана Осадча та Наталя Дейчук.

Перші три командні призові місця вибороли киянки, харків'янки і одеситки. Під час турніру в ДЮСШ обласного комітету олімпійська чемпіонка старшої тренер збірної України із спортивної гімнастики П. Г. Астахова вручила Людмилі Бутенко значок майстра спорту СРСР.

У ці дні в Кіровограді паралельно зі змаганнями, що входять до заліку III спортивних ігор молоді України, проходили поєдинки за програмою VIII спартакіади УРСР, у яких взяли участь команди спортивних товариств і відомств. Кіровоградка Олена Колойда виступала за збірну республіканської ради ДСТ «Дінамо», Людмила Бутенко — за «Буревісники»; вихованці кировоградських тренерів входили також до складу команди сільського спортивного товариства. В копилку області вони дали 48 очок.

Сьогодні закінчуються виступи юнаків. Команда наших гімнастів зайняла лише 16 місце. А в трійку призерів ввійшли представники Ворошиловградської, Дніпропетровської та Львівської областей.

На знімках: серед тих, хто одержав золоті медалі в окремих видах гімнастичного багатоборства, була харків'янка Алла МИСНИК; фіналістки перед початком змагань (друга зліва — кировоградка Людмила БУТЕНКО).

Фото В. ЧЕРЕДНИЧЕНКА.

ТЕЛЕБАЧЕННЯ

НА 1 ТА 2 ЛІПНЯ
1982 РОКУ

Четвер

ЦТ (I програма)

8.00 — «Час». 8.45 — Світові «Ціни смерті» (співий у мертвих). 10.00 — Клуб відпочинку. 11.00 — Визбавлення гімнастики. По закінченні — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — Док. фільм «Слово жінки» про м. м. 15.20 — Російська м. м. 15.50 — На VII Міжнародному конкурсі ім. П. Чайковського. 16.35 — Зустріч шклярів з відеоредактором М. С. Кешуном. 17.20 — «По Канаді». Кінопрограма. 18.05 — Трає С. Воронцов (гітара). 18.25 — На крилах бойової дружби. Про перебування в СРСР ветеранів авіаполку «Нормандія — Німан». 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Фільм-концерт «Снігас 1. Брєжнєвський». 19.15 — На чемпіонаті світу з футболу. 21.00 — «Час». 21.35 — Що? Де? Коли? Телевісторіка. 22.45 — Сьогодні у світі. 23.00 — На чемпіонаті світу з футболу.

УТ

16.00 — Новини. 16.10 — «У нас в колективі». 16.45 — Естрадний концерт. 17.10 — «Абитурант-82». 17.45 — «Екран пошани Українського телебачення». 18.00 — Телефільм «Поклик вітків». 18.25 — К. т. «Любитель духовної музики». (Кіровоград на Республіканському телебаченні). 18.45 — «Актуальна камера». 19.15 — К. т. «Дні за дном». (Кіровоград). 19.30 — К. т. «Творчість юних». (Кіровоград). 20.05 — Фільм-концерт «І знову музика». 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.35 — «Фестивальний кінозал». Художній фільм «Молодчик з Малеї». По закінченні — Новини.

ЦТ (II програма)

18.00 — Новини. 18.20 — Продовольча програма — запланована на 19.20. Концерт ансамблю ліній й танцю Червонопрапорного флоту. 19.00 — Фільм «Вірний казак». 20.15 — «Людмила». Земля. Веселіє. 21.00 — «Час». 21.35 — Фільм «Перла дівчина».

П'ятниця

ЦТ (I програма)

8.00 — «Час». 8.45 — На чемпіонаті світу з футболу. По закінченні — Новини. 14.30 — Новини. 14.50 — Док. фільм до Дня працівників морського і річкового флоту. «Перше морське». «Люди неможливі миті». 15.25 — Москва і москвіти. 15.55 — Теленарис про античеську Любавинської лаври. 16.40 — Національно-визвольний рух в Італії. Джузеппе Гарібальді. 17.10 — Родом з дитинства. «Як було, як буде, як повинно». 17.55 — Творчість народів світу. Міністерство В'єтнаму. 18.35 — Мультофільм «Пригоди малюка Гіппопота». 18.45 — Сьогодні у світі. 19.00 — Прапороросці «рулової слави». Ташкентський транспортний завод. 19.15 — На чемпіонаті світу з футболу. 21.00 — «Час». 21.35 — Музична програма «Заспіваймо, друзі». 23.00 — На чемпіонаті світу з футболу. В перерві — 23.45 — Сьогодні у світі.

УТ

10.35 — Телефільм. 11.05 — Естрадний концерт. 11.20 — Художній фільм «Молодчик з Малеї». 12.45 — К. т. «Народні таланти». (Кіровоград на Республіканському телебаченні). 16.00 — Новини. 16.10 — «Неспокійні серця». 16.55 — Науково-популярний фільм «Російська балалайка». 17.30 — К. т. «Джорджа». (Кіровоград). 18.10 — К. т. «Дні за дном». (Кіровоград). 18.20 — Д. Кабалевський. «10 сонетів В. Шекспіра». 18.45 — «Актуальна камера». 19.15 — Документальний телефільм. 19.30 — До 60-річчя утворення СРСР. Творчий звіт майстрів мистецтва і художніх колективів Житомирської області. У перерві — «На добраніч, діти!». По закінченні — Треті республіканські ігри молоді. Теніс. Фінал. Новини.

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

«Молодой комунар» —
орган Кіровоградського
обласного комітету
ЛКСМ України.

На українському мові

НАША АДРЕСА:

316050, МСП
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: відділу листів і масової роботи — 2-45-36; відповідального секретаря — 2-46-87; відділу номінального листів — 2-46-37; відділу проклади — 2-45-36; відділу учнівської молоді — 2-46-87; відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-45-35; відділу оголошень — 2-56-65; фотолaboratorії — 2-45-35; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Газета виходить у вівторок
четвер і суботу

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України
м. Кіровоград, вул. Гнінни, 2.

БН 02246.

Індено 61103.

Обелг 0,6 друк. арн.

Зам. № 317.

Тираж 51300.